

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci žalobce: **Tělovýchovná jednota Bohemians Praha**, se sídlem Praha 10, Izraelská 6, IČ: 15887456, zast. JUDr. Pavlem Tumou, advokátem se sídlem Praha 2, Římská 2575/31a, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Praha 6, Antonína Čermáka 2a, za účasti této osoby zúčastněné na řízení: Bohemians Praha 1905, a.s., se sídlem Praha 10, Vršovická 1489/31, IČ: 27232140, zast. JUDr. Pavlem Fráňou, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 8, Sokolovská 5/49, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 7.7.2011, zn. sp.: O-431404, č.j.: O-431404/57699/2009/ÚPV

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) předseda Úřadu průmyslového vlastnictví změnil výrok prvostupňového rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „Úřad“) ze dne 17.9.2009 o prohlášení kombinované ochranné známky č. 304927 ve znění „BOHEMIANS PRAHA“ za neplatnou, a to tak, že návrh na prohlášení kombinované ochranné známky č. 304927 ve znění „BOHEMIANS PRAHA“ za neplatnou podaný podle ustanovení § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 441/2003 Sb.“) s odvoláním na ustanovení § 7 odst. 1 písm. b), c), d) a g) téhož zákona se zamítá.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že dne 8.4.2009 byla do rejstříku ochranných známek pro společnost Bohemians Praha 1905, a.s., zapsána kombinovaná ochranná známka č. 304927 ve znění „BOHEMIANS PRAHA“, s právem přednosti ode dne 11.11.2005, pro služby zařazené ve třídě 41 mezinárodního třídění výrobků a služeb. V podání doručeném Úřadu dne 16.6.2009 se žalobce (označovaný dále též jako „navrhovatel“) domáhal prohlášení této ochranné známky za neplatnou podle ustanovení § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb., ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. b), c), d) a g) téhož zákona, s odůvodněním, že je vlastníkem prioritně starší kombinované ochranné známky č. 167720 ve znění „BOHEMIANS PRAHA“, která požívá v České republice dobré jméno. Navrhovatel je přesvědčen, že užívání napadené ochranné známky (která je s namítanou ochrannou známkou shodná, přičemž obě jsou zapsány pro výrobky či služby bezprostředně související s činností sportovního klubu) by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti a dobrého jména namítané ochranné známky. Přitom by mohlo dojít k oslabení jejího dobrého jména nebo rozmělnění její rozlišovací způsobilosti. Navrhovatel dále uvedl, že kombinované označení „BOHEMIANS PRAHA“, jež je shodné s namítanou ochrannou známkou, je na území České republiky rovněž všeobecně známou známkou, všeobecně známou známkou s dobrým jménem a také nezapsaným označením, které nemá pouze místní dosah. Domnívá se, že na relevantním trhu existuje na straně veřejnosti pravděpodobnost záměny označení (všeobecně známé známky) s napadenou ochrannou známkou a užívání napadené ochranné známky pro dané služby by zároveň ukazovalo na vztah k navrhovateli jakožto vlastníku všeobecně známé známky s dobrým jménem, čímž by byl navrhovatel dotčen na svých právech. Současně s tímto podáním předložil navrhovatel následující doklady:

- 1) dokument „Historie TJ BOHEMIANS PRAHA“;
- 2) výtisk článku „Tři druhy lží“ z internetových stránek www.idnes.cz ze dne 30.5.2009;
- 3) dokument „Přeborníci a mistři České republiky v roce 2008“
- 4) dokument „Činnost klubů TJ Bohemians Praha v letech 2004 a 2005“;
- 5) dokument „Mistrovství pořádaná TJ BOHEMIANS PRAHA“;
- 6) ročenky z let 1992, 1993, 1995, 1996, 1997, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 a 2008;
- 7) jeden nedatovaný list s namítaným kombinovaným označením „BOHEMIANS PRAHA“ a nápisem: ČESTNÝ ČLEN TJ.

Dne 17.9.2009 bylo Úřadem vydáno rozhodnutí o prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podle § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb., s odvoláním na ustanovení § 7 odst. 1 písm. c), d) a g) téhož zákona. Návrh podaný s odvoláním na § 7 odst. 1 písm. b) byl zároveň zamítnut. Rozhodnutí bylo odůvodněno tím, že napadená ochranná známka je shodná s prioritně starší všeobecně známou kombinovanou známkou „BOHEMIANS PRAHA“ a služby, pro něž je napadená ochranná zapsána, jsou podobné se službami, na něž se všeobecně známá známka vztahuje, tudíž mezi nimi existuje pravděpodobnost záměny ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) citovaného zákona. Orgán prvního stupně řízení shledal, že navrhovatel předloženými doklady prokázal, že užívání napadené ochranné známky by mohlo ve vztahu k zapsaným službám ukazovat na vztah mezi těmito službami a navrhovatelem jako vlastníkem všeobecně známé známky s dobrým jménem ve smyslu § 7 odst. 1 písm. d) téhož zákona. K návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podanému podle § 32 odst. 3 zmíněného zákona s odvoláním na § 7 odst. 1 písm. g) téhož zákona orgán prvního stupně řízení uvedl, že navrhovatel prokázal, že mu vzniklo přede

dnem podání přihlášky napadené ochranné známky právo k namítanému nezapsanému kombinovanému označení „BOHEMIANS PRAHA“, které nemá pouze místní dosah, je shodné s napadenou ochrannou známkou a bylo navrhovatelem užíváno v obchodním styku pro shodné a podobné služby. Pokud jde o návrh na prohlášení předmětné ochranné známky za neplatnou podaný podle § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb., s odvoláním na § 7 odst. 1 písm. b) téhož zákona, orgán prvního stupně řízení dospěl k závěru, že se navrhovateli nepodařilo prokázat, že namítaná ochranná známka požívá dobré jméno, proto byl tento návrh zamítnut jako neopodstatněný.

Proti prvostupňovému rozhodnutí Úřadu podal vlastník napadené ochranné známky v zákonem stanovené lhůtě rozklad, v němž namítl nesprávnost závěrů, k nimž Úřad v rozhodnutí dospěl. Po konstatování obsahu námitek uplatněných v rozkladu a shrnutí obsahu vyjádření navrhovatele k rozkladu předseda Úřadu průmyslového vlastnictví citoval relevantní právní úpravu (§ 32 odst. 3, § 7 odst. 1 písm. c/, d/, g/ zákona č. 441/2003 Sb.) a poté uvedl, že vzhledem k tomu, že rozklad směřuje pouze vůči posouzení návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou podaného na základě § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb., ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. c), d) a g) téhož zákona, bylo rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumáno jen v tomto rozsahu. Návrh na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podaný podle § 32 odst. 3 citovaného zákona ve spojení s § 7 odst. 1 písm. b) téhož zákona, který byl orgánem prvního stupně řízení zamítnut, proto orgán rozhodující o rozkladu ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) nepřezkoumával.

V průběhu řízení orgán rozhodující o rozkladu zjistil, že napadená kombinovaná ochranná známka č. 304927 s právem přednosti ode dne 11.11.2005 byla zapsána do rejstříku ochranných známek dne 8.4.2009 pro následující služby zařazené do třídy 41 mezinárodního třídění výrobků a služeb: sportovní, výchovná, zábavní, školicí a kulturní činnost, pořádání sportovních a jiných společenských akcí, klubová činnost, organizování účasti v klubových soutěžích, zejména v kopané, zprostředkovatelská činnost v oblastech uvedených ve tř. 41.

Ve věcném odůvodnění rozkladu, tj. v podání doručeném Úřadu dne 16.11.2009, se vlastník napadené ochranné známky ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., vzdal práv k ochranné známce v rozsahu části služeb zařazených ve třídě 41 mezinárodního třídění výrobků a služeb, tudíž je napadená ochranná známka s účinností ode dne 16.11.2009 zapsána pro: provozování činnosti oddílu kopané.

Kombinovaná ochranná známka č. 167720 s právem přednosti ode dne 4.4.1990 byla zapsána do rejstříku ochranných známek zapsána dne 22.5.1990 pro následující výrobky ve třídě 14 mezinárodního třídění výrobků a služeb; výstavba tělovýchovných objektů a s nimi souvisejících stravovacích a ubytovacích zařízení a služby a práce spojené s jejich provozem; sportovně propagační výrobky uvedené v seznamu a zprostředkovatelská činnost jejich výroby: jedná se o výrobky; cvičební úbory, teplákové soupravy, trička, trenýrky, šátky, ručníky, kravaty, klobouky, čepice, odznaky, vlajky, pohlednice, skleničky, porcelánové šálky, sportovní brašny, tašky, obaly na legitimace, klíčenky z koženky s malým smaltovaným znakem TJ Bohemians; provoz hracích automatů; realizace reklam a náborové inzerce v tiskovinách TJ na plochách tělovýchov, zařízení.

Orgán rozhodující o rozkladu na tomto místě považoval za nutné zdůraznit, že návrh na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou se opírá o tvrzení navrhovatele (vlastníka ochranné známky č. 167720), že je též vlastníkem všeobecně známé známky, všeobecně známé známky s dobrým jménem a uživatelem nezapsaného označení, které jsou

shodné s uvedenou ochrannou známkou, avšak mají se vztahovat (na rozdíl od shora uvedené ochranné známky) na služby, které lze opět pro zjednodušení souhrnně označit pojmem sportovní činnost (v návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou byly specifikovány zejména jako veškeré aktivity vztahující se ke sportovní, výchovné, školící, zábavní, kulturní a klubové činnosti, resp. jako tělovýchovná a sportovní činnost, klubová činnost, pořádání, zprostředkování sportovních a kulturních akcí).

K námitkám navrhovatele ohledně podání rozkladu orgán rozhodující o rozkladu uvedl, že rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení ze dne 17.9.2009 bylo vlastníkovvi napadené ochranné známky doručeno dne 18.9.2009. Tento den je ve smyslu § 40 odst. 1 písm. b) správního řádu určující pro stanovení počátku běhu jednoměsíční lhůty k podání rozkladu dle ustanovení § 42 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb. V souladu s pravidlem o počítání času vysloveným v uvedeném ustanovení správního řádu skončila jednoměsíční lhůta k podání rozkladu a současně k jeho zaplacení dne 18.10.2009, tzn., že tento den byl posledním, v němž mohlo být učiněno podání a rovněž zaplacen správní poplatek. Vlastník napadené ochranné známky učinil podání dne 16.10.2010, přičemž správní poplatek zaplatil téhož dne, tudíž je nutné rozklad považovat ve smyslu ustanovení § 42 odst. 1 a 2 zákona č. 441/2003 Sb., za podaný včas. Ustanovení § 42 odst. 3 citovaného zákona umožňuje podateli rozkladu věcně odůvodnit výhrady proti rozhodnutí ve lhůtě jednoho měsíce ode dne podání rozkladu. Tím, že vlastník napadené ochranné známky podal odůvodnění rozkladu dne 16.11.2009, tuto jednoměsíční lhůtu dodržel. Rozklad obsahuje náležitosti stanovené nejen ustanovením § 37 odst. 2 správního řádu, ale zejména ustanovením § 82 odst. 2 téhož zákona.

Obecně k návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podle ustanovení § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb., orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že toto řízení je řízením inter partes. Podkladem pro rozhodnutí musí být primárně tvrzení a důkazy, které během řízení předloží účastníci. Nelze zde uplatnit zásadu vyhledávací; skutečnosti, jichž se navrhovatel dovolává, musí být z jeho strany doloženy na jisto tak, aby správní orgán měl jasné podklady pro své rozhodnutí. Jelikož posouzení relevantních dokladů je stěžejní pro rozhodnutí o všech bodech návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou, zabýval se orgán rozhodující o rozkladu nejprve obsahem a povahou níže uvedených listinných důkazů, předložených navrhovatelem v rámci řízení

1. Dokument „HISTORIE TJ BOHEMIANS PRAHA“ se zabývá vznikem a historií tělovýchovné jednoty; podle něj se historie datuje od roku 1887, tedy k datu vzniku Sokola Vinohrady. Uvádí se zde, že v roce 1905 byl de facto založen vršovický fotbalový klub AFK Vršovice, který v roce 1927 odcestoval na dlouhé, úspěšné turné do Austrálie. Odtud si klub přivezl jako dar dvě živá klokaní mláďata a vlastně i název „BOHEMIANS“. Tento název klubu zůstal a klokan se stal klubovým symbolem. Počet oddílů v rámci vinohradského Sokola se v meziválečném období rozrostl, přičemž tento trend pokračoval i po 2. světové válce. V rámci politicko-společenských změn po roce 1948 došlo k „sjednocení tělovýchovy“, v jehož rámci se v podstatě nástupcem Sokola Vinohrady stala tělovýchovná jednota ČKD Stalingrad, později DSO Spartak Stalingrad a posléze (dle informací na webových stránkách TJ Bohemians to bylo v polovině 60. let) Bohemians ČKD Praha. Součástí této jednoty byl i vršovický fotbalový klub. Po roce 1989 nastává opět období širších společenských změn, přičemž mimo jiné dochází v roce 1993 k osamostatnění fotbalového oddílu a jeho transformaci ve společnost s ručením omezeným. Název „TJ Bohemians Praha“ byl dle tohoto dokumentu jednotou přijat na konferenci tělovýchovné jednoty v roce 1990.

Orgán rozhodující o rozkladu uvedl, že tento dokument, který lze najít též na webových stránkách www.bohemianstj.cz, je zjevně dokumentem vytvořeným navrhovatelem, není zřejmé datum jeho vzniku a nelze též usuzovat, že byl před datem podání přihlášky napadené ochranné známky zpřístupněn širší veřejnosti např. v rámci celostátních či regionálních médií. Přestože se v podstatě jedná o souhrn faktů a historických údajů, které nebyly vlastníkem napadené ochranné známky výrazně zpochybněny (spíše v některých bodech upřesněny), je zjevné, že nebyly vytvořeny či potvrzeny nezávislým subjektem. Není zřejmé, jaké zdroje byly východiskem k jeho zpracování, jaká část veřejnosti se s ním mohla seznámit (a seznámila) a nadto v něm není uvedeno konkrétní ztvárnění namítané známky či nezapsaného označení ani způsob či intenzita jejího užívání. Proto orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že tomuto dokladu nelze přiznat téměř žádnou důkazní hodnotu; lze jej považovat nanejvýš za podpůrný doklad osvětlující historické souvislosti týkající se navrhovatele.

2. Článek ze dne 30.5.2009 uveřejněný v rámci blogu pana P. S. pod názvem „Tři druhy lží: malá, velká a veřejná (zejména o Bohemians 1905)“ na serveru iDNES.cz představuje článek publikovaný na blogu, což je webová aplikace, kde své názory prezentuje jeden editor (v tomto případě pan S.). Jde tedy o vysoce subjektivně laděné příspěvky, byť mohou být velmi aktuální. Uvedený článek se zabývá složitou situací kolem „kauzy Bohemians“, tedy situací, kdy existují čtyři subjekty zabývající se sportovní činností pod stejným názvem a užívající stejné logo, přičemž autor jednoznačně nevystupuje jako nezaujatý pozorovatel shrnující fakta, ale (což vyplývá nejen z obsahu, ale i formy článku) jako člověk stranicí určitým aktérům této kauzy. Důležitou skutečností ve vztahu k prokazování rozhodných skutečností je však zejména datum uveřejnění tohoto článku - téměř 4 roky po datu podání přihlášky napadené ochranné známky. Vzhledem k uvedeným skutečnostem nemohl orgán rozhodující o rozkladu k tomuto dokladu přihlížet.

3. Dokument „Přeborníci a mistři České republiky v roce 2008“ se týká období (rok 2008) po datu podání přihlášky napadené ochranné známky. S ohledem na to, že navrhovatel je povinen prokázat, že jeho namítaná známka a nezapsané označení je právem starším, nelze tento dokument vzít při prokazování rozhodných skutečností v potaz.

4. V dokumentu „Činnost klubů TJ Bohemians Praha v letech 2004 a 2005“ je krátce zhodnocena činnost jednotlivých oddílů tělovýchovné jednoty v uvedených letech, včetně uvedení konkrétních umístění některých sportovců na různých akcích. Z uvedených údajů lze dovodit, že TJ Bohemians Praha sdružuje sportovce v různých oddílech, přičemž v některých odvětvích tyto sportovci dosáhli v letech 2004 a 2005 úspěšných umístění. Nelze z nich však dovodit, zda při všech těchto akcích uvedení sportovci vystupovali jako zástupci navrhovatele či (v případě těch nejúspěšnějších) jako reprezentanti České republiky, a zejména nelze dovodit, zda namítaná známka a nezapsané označení byly užívány v rámci těchto sportovních akcí či při běžné činnosti jednotlivých oddílů. Orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že výskyt a užití namítané známky a nezapsaného označení při činnosti jednotlivých oddílů a pořádání sportovních akcí z daného dokumentu nelze vůbec dovodit. V případě tohoto dokladu se jedná o prostý soupis údajů, ze kterého nelze vůbec určit či seznat, kde a kdy byla namítaná známka a nezapsané označení užívány na trhu či v obchodním styku, tak aby se s ní veřejnost mohla seznámit a bylo možné dospět k závěru o jejím zvýšeném povědomí pro sportovní služby. Uvedené údaje jsou výhradně zpracované navrhovatelem, bez uvedení zdroje informací či potvrzení těchto skutečností nezávislým zdrojem. Popis činnosti klubů navrhovatelem jsou výhradně jím uváděná fakta a tvrzení, bez jakéhokoliv dalšího důkazu o tom, že tato tvrzení je možno považovat za objektivní.

S ohledem na to, že nebyly doloženy žádné doplňující doklady (např. nezávislé články o účasti sportovců či družstev, sponzoring či inzerce na daných akcích) potvrzující údaje poskytnuté navrhovatelem, je důkazní hodnota tohoto dokumentu pro stávající řízení a prokazované skutečnosti velmi nízká.

5. V dokumentu „Mistrovství pořádaná TJ Bohemians Praha“ jsou uvedeny čtyři významné sportovní akce, které navrhovatel pořádal či spolupořádal v letech 1993, 1996, 1997 a 1999. Jsou zde vyobrazena loga těchto akcí, přičemž žádné z nich neobsahuje namítanou známku či nezapsané označení, ani další podrobnosti o průběhu či např. mediálním ohlasu uvedených akcí. Pokud navrhovatel pořádal mistrovství Evropy a světa, jak uvádí, měl by doložit výskyt namítané známky či nezapsaného označení např. v novinových článcích, v reklamních spotech, propagačních materiálech, v reklamě a inzerci z příslušného média (celostátní, regionální); další možnosti jsou údaje z příslušného média o sledovanosti přenosů z dané sportovní události apod. I v případě tohoto dokladu tak orgán rozhodující o rozkladu dospěl k závěru, že z něj nelze seznat, zda namítaná známka a nezapsané označení byly v rámci těchto akcí užívány; navíc se i v tomto případě jedná o prostý soupis údajů zpracovaných navrhovatelem, bez potvrzení těchto skutečností objektivním a nezávislým zdrojem. Tomuto dokladu též nelze přiznat v podstatě žádnou důkazní hodnotu.

6. List s namítanou známkou a nápisem ČESTNÝ ČLEN TJ je dokladem, na němž je vyobrazena namítaná známka či nezapsané označení. Jde však o doklad nedatovaný a nelze z něj ani dovodit žádnou relevantní skutečnost, např. kolika lidem byl tento list udělen či zda byl nějakým způsobem veřejně prezentován. Proto jej nelze v rámci prokazování relevantních skutečností zohlednit.

7. Pokud jde o ročenky navrhovatele z let 1992, 1993, 1995-7, 2001-8, velká část z těchto ročenek sice spadá do období před podáním přihlášky napadené ochranné známky (11.11.2005), avšak orgán rozhodující o rozkladu zjistil, že v každém výtisku je výslovně uvedena informace, že tyto dokumenty jsou určeny pro vnitřní potřebu tělovýchovné jednoty. Přestože tedy na obalech ročenek a též některých fotografiích uvnitř jednotlivých výtisků se vyskytuje namítaná známka či nezapsané označení, vzhledem k povaze materiálu jakožto publikace, která není veřejně dostupná, nelze doklad č. 7 uznat jako relevantní při prokazování rozhodných skutečností, zejména k prokázání toho, že namítaná známka je známá příslušné části veřejnosti na základě jejího užívání na trhu či užívání nezapsaného označení v obchodním styku. Pouze pro doplnění orgán rozhodující o rozkladu uvedl, že většina fotografií, na nichž je zobrazena namítaná známka či nezapsané označení, byla pořízena na interních akcích navrhovatele (zejm. jednotlivé ročníky Večera mistrů TJ), přičemž nelze dovodit, že by tyto akce byly jakýmkoli způsobem prezentovány veřejnosti (např. zprávou v tisku či přenosem v televizi).

V další části odůvodnění napadeného rozhodnutí se orgán rozhodující o rozkladu zabýval konkrétními body návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou; a to nejprve body opřeny o § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 441/2003 Sb. Navrhovatel jako prioritně starší všeobecně známou známku, která má mj. v České republice dobré jméno, uvedl kombinované označení, jež užíval pro služby „tělovýchovná a sportovní činnost, klubová činnost, pořádání, zprostředkování sportovních a kulturních akcí“.

Na tomto místě orgán rozhodující o rozkladu považoval za vhodné vymezit průměrného spotřebitele. S ohledem na skutečnost, že namítaná i napadená ochranná známka se vztahují k výrobkům a službám souvisejícím se sportovní činností, konstatoval, že

průměrným spotřebitelem bude sportovní veřejnost; v případě napadené ochranné známky zejména fotbalová. Přitom půjde o sportovce nejen aktivní, ale též pasivní, např. fotbalové fanoušky. Vzhledem k tomu, že vlastník napadené ochranné známky v rozkladu nenamítal posouzení shodnosti napadené ochranné známky a namítané známky, resp. i všeobecně známé známky s dobrým jménem, orgán rozhodující o rozkladu napadené rozhodnutí ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu v tomto směru nepřezkoumával a plně odkázal na v něm uvedené závěry. Pro úplnost dodal, že orgán prvního stupně řízení shledal tato označení jako celky shodná. S ohledem na to bylo třeba zkoumat, zda orgán prvního stupně řízení řádně posoudil skutečnost, zda je namítané kombinované označení prioritně starší všeobecně známou známkou, resp. všeobecně známou známkou s dobrým jménem.

Po celkovém posouzení uvedených dokladů jednotlivě a v jejich vzájemné souvislosti v souladu s ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu orgán rozhodující o rozkladu konstatoval, že pokud jde o posouzení stěžejní otázky týkající se namítané známky, jejího užívání a vnímání ze strany relevantní veřejnosti, pak doklady jednoznačně prokazují pouze její užívání na výtiscích ročenek TJ Bohemians (doklad č. 7). Tyto ročenky, jak již bylo uvedeno, jsou však interním dokladem navrhovatele a jsou pravděpodobně vydávány pouze jednou za rok, takže frekvence užití je velmi nízká. Navrhovatel v řízení však neprokázal a nelze z nich tedy dovodit, že by jejich prostřednictvím mohlo být podpořeno vnímání namítané známky spotřebitelskou veřejností. Navrhovatel nepředložil žádný doklad prokazující to, kolik kusů takových ročenek bylo vydáno, ani zda byly prezentovány přímo ve vztahu ke spotřebitelské veřejnosti. Pokud jde důkaz č. 6 „List s namítanou známkou a nápisem ČESTNÝ ČLEN TJ“, jedná se o druhý doklad, na němž je sice vyobrazena namítaná známka, avšak tento doklad je nedatovaný a nelze z něj ani dovodit žádnou relevantní skutečnost - např. kolika lidem byl tento list udělen či zda byl nějakým způsobem veřejně prezentován. Navrhovatelem předložené doklady, tak jak byly shora podrobně popsány a zhodnoceny, neprokazují, že by označení shodné s namítanou známkou před datem podání přihlášky napadené ochranné známky bylo navrhovatelem užíváno způsobem, který by opodstatňoval přiznání jeho všeobecné známosti. Tento závěr se opírá o zhodnocení předložených dokladů, které částečně nelze vzhledem k jejich datování vzít vůbec v potaz, částečně je nutné je odmítnout vzhledem k jejich povaze jakožto neveřejných dokladů či dokumentů vypracovaných navrhovatelem bez prokázání jejich hodnověrnosti, objektivnosti či veřejné dostupnosti. Zároveň je podstatné, že v dokladech se de facto neobjevuje namítaná známka (resp. totožné označení aspirující na to být všeobecně známou známkou), a pokud se objevuje, pak z té skutečnosti nelze dovodit, že by se s ní v takové podobě mohla v rozhodné době seznámit relevantní veřejnost. Všeobecnou známost označení, kterou prokazuje navrhovatel, lze jen stěží přiznat na základě dovozování jeho známosti členům jednotlivých oddílů této jednoty. Navrhovatel nepředložil žádné důkazy představující reklamu či nabídku svých služeb pod namítanou známkou, což by se dalo u subjektu, jakým je tělovýchovná jednota, předpokládat. Důkazy předložené navrhovatelem obsahují zejména jím zpracované údaje o jeho činnosti místo oficiálních a objektivních údajů o výskytu či užívání namítané známky při provozování jeho činnosti. Dle orgánu rozhodujícího o rozkladu není zcela zřejmé, z čeho orgán prvního stupně dovodil, že navrhovatel je dlouhodobě spojován s logem klokana, pod kterým provozuje svou činnost, a že pod namítanou známkou jsou dlouhodobě prezentovány sportovní kluby navrhovatele, když žádný takový důkaz v řízení předložen nebyl. Navrhovatel je povinen předložit důkaz, který zobrazuje podobu namítané známky, která je užívána na trhu, tj. je nezbytné doložit, že navrhovatel pod namítanou známkou skutečně provozuje svojí činnost, a rovněž, že sportovní kluby či sportovci jsou pod namítanou známkou prezentováni. Žádný takový důkaz však navrhovatelem podán nebyl. To, že navrhovatel údajně sdružuje množství sportovních oddílů, které mají dobré sportovní

výsledky, nemůže v žádném případě svědčit o všeobecné známosti namítané známky, neboť prakticky při žádné sportovní činnosti nebylo prokázáno užití namítané známky. Na tuto skutečnost pak navazuje fakt, že z předložených dokladů nelze dovodit, že namítanou známku spotřebitel zná a spojuje jí s kvalitními službami, které poskytuje navrhovatel. Orgán prvního stupně dále uvedl, že předložené důkazy směřovaly na relevantní okruh spotřebitelů, orgán rozhodující o rozkladu však nezjistil jediný doklad prokazující faktické užití namítané známky ve vztahu k okruhu spotřebitelské veřejnosti. Souhrnně tak lze uvést, že z předložených dokladů nelze prakticky seznat, zda namítaná známka byla vůbec umístěována či používána na trhu či v obchodním styku, tak, aby Úřad mohl dospět k jasnému závěru, že namítaná známka je známá příslušné části veřejnosti.

Orgán rozhodující o rozkladu s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že doklady předložené navrhovatelem nepostačují k prokázání všeobecné známosti namítané známky ani jejího dobrého jména. Vzhledem k tomu, že navrhovateli se nepodařilo prokázat, že namítaná známka, která je shodná s napadenou ochrannou známkou, je všeobecně známou známkou, natož všeobecně známou známkou s dobrým jménem, nezabýval se dále zkoumáním, zda existuje pravděpodobnost záměny či asociace namítaného označení s napadenou ochrannou známkou, ani zda by užívání napadené ochranné známky ve vztahu k zapsaným službám ukazovalo na vztah mezi těmito službami a navrhovatelem, neboť nebyla splněna nezbytná podmínka vymezená v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 441/2003 Sb. Z uvedených důvodů dospěl orgán rozhodující o rozkladu na rozdíl od orgánu prvního stupně řízení k závěru, že návrh na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podaný podle § 32 odst. 3 citovaného zákona ve spojení s § 7 odst. 1 písm., c) a d) téhož zákona byl neopodstatněný, a tudíž jej bylo nutné zamítnout.

Dále se orgán rozhodující o rozkladu zabýval návrhem na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podaným podle § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb., ve spojení s § 7 odst. 1 písm. g) téhož zákona. Konstatoval přitom, že navrhovatel je povinen prokázat, že je nositelem dřívějších práv, do kterých by mohla později zaregistrovaná napadená ochranná známka zasáhnout. Jednak je třeba prokázat, že navrhovatel je uživatelem shodného nebo podobného nezapsaného označení, dále že toto označení bylo užíváno v obchodním styku pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby, a to v rozsahu přesahujícím místní dosah, a dále je třeba prokázat, že právo k takto kvalifikovanému označení navrhovateli vzniklo před datem podání přihlášky napadené ochranné známky. Tyto skutečnosti je navrhovatel pro úspěšné uplatnění návrhu povinen prokázat v takovém rozsahu, aby Úřad mohl konstatovat, že zápis napadené ochranné známky znamenal zásah do jeho starších práv. Mělo by tedy jít především o déletrvající a kontinuální užívání nezapsaného označení.

Navrhovatel v této souvislosti uvedl, že je ve smyslu § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., uživatelem nezapsaného kombinovaného označení, které užíval a užívá v obchodním styku pro shodné a podobné služby (sportovní činnost), přičemž namítané nezapsané označení nemá jen místní dosah a právo k tomuto označení vzniklo přede dnem podání přihlášky napadené ochranné známky. Vzhledem k tomu, že vlastník napadené ochranné známky v rozkladu nenamítal posouzení shodnosti napadené ochranné známky a namítané známky (zde jakožto nezapsaného označení), ani porovnání služeb, pro něž je napadená ochranná známka zapsána se službami, pro něž bylo namítané nezapsané označení v obchodním styku užíváno, orgán rozhodující o rozkladu rozhodnutí správního orgánu I. stupně v tomto směru nepřezkoumával a plně odkázal na v něm uvedené závěry, kdy bylo shledáno, že se jedná o shodná označení. Pro úplnost dodal, že orgán prvního stupně řízení

shledal jako shodné a podobné i služby, pro něž mělo být dle tvrzení navrhovatele toto označení v obchodním styku užíváno se službami, pro něž je zapsána napadená ochranná známka. Orgán rozhodující o rozkladu tedy zkoumal, zda předložené doklady opravňují navrhovatele k tvrzení, že namítané nezapsané označení v obchodním styku užíval v rozsahu, jaký odpovídá ustanovení §7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb. Z předložených dokladů však zjistil, že z nich nelze prakticky seznat, zda namítané nezapsané označení bylo vůbec umístováno či používáno na trhu či v obchodním styku a veřejnost měla možnost setkávat se na trhu s dotčenými službami označenými namítaným nezapsaným označením v takovém rozsahu, aby Úřad mohl dospět k jasnému závěru, že si alespoň část spotřebitelské veřejnosti namítané nezapsané označení spojuje s navrhovatelem. Důkazy předložené navrhovatelem obsahují zejména jím zpracované údaje o jeho činnosti místo oficiálních a objektivních údajů o užívání namítaného nezapsaného označení v obchodním styku. Z posouzení předložených dokladů jednotlivě ani ve vzájemné souvislosti nelze prokázat užívání předmětného označení pro sportovní činnost, neboť z těchto dokladů lze prokázat pouze užití namítaného označení na interních materiálech - ročenkách TJ Bohemians (doklad č. 7) a nedatovaném listu s nápisem ČESTNÝ ČLEN TJ (doklad č. 6). I kdyby orgán rozhodující o rozkladu pominul interní charakter ročenek, s ohledem na skutečnost, že ročenky jsou pravděpodobně vydávány pouze jednou za rok, tzn., že frekvence užití nezapsaného označení by byla velmi nízká. Navrhovatel nepředložil žádný doklad, jenž by prokazoval, kolik kusů takových ročenek bylo vydáno, ani zda byly prezentovány přímo ve vztahu ke spotřebitelské veřejnosti. Pokud jde o důkaz č. 6 „List s namítanou známkou a nápisem ČESTNÝ ČLEN TJ“, jedná se o druhý doklad, na němž je sice vyobrazena namítaná známka, avšak tento doklad je nedatovaný a nelze z něj ani dovodit žádnou relevantní skutečnost, např. kolika lidem byl tento list udělen či zda byl nějakým způsobem veřejně prezentován. Orgán rozhodující o rozkladu i v případě návrhu podaného na základě § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., posoudil odlišně od orgánu prvního stupně řízení doklady předložené navrhovatelem. Skutečnost, že navrhovatel údajně sdružuje množství sportovních oddílů, které mají dobré sportovní výsledky, v žádném případě nemůže svědčit o užívání nezapsaného označení ve větším než místním dosahu, neboť prakticky při žádné sportovní činnosti nebylo prokázáno užití nezapsaného označení. Na tuto skutečnost navazuje fakt, že z předložených dokladů nelze dovodit, že nezapsané označení bylo užíváno na trhu v takovém rozsahu, že se dostalo do povědomí spotřebitelské veřejnosti. Orgán rozhodující o rozkladu nezjistil jediný doklad prokazující faktické užití nezapsaného označení ve vztahu k okruhu spotřebitelské veřejnosti. Souhrnně lze uvést, že z předložených dokladů nelze prakticky seznat, zda namítaná známka byla vůbec umístována či používána na trhu či v obchodním styku.

Při posuzování oprávněnosti návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou s odkazem na § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., orgán rozhodující o rozkladu uvedl, že mimo zásadní a rozhodující skutečnost, že doklady předložené navrhovatelem neprokazují užívání nezapsaného označení pro služby shodné či podobné těm, pro něž je zapsána napadená ochranná známka (obecně vyjádřeno sportovní činnost), je třeba vzít v potaz i další okolnosti. Relevantní veřejnost nepochybně vnímá, že existence fotbalového klubu s názvem Bohemians 1905, který užívá napadenou ochrannou známku, je nezávislá na existenci TJ Bohemians, která zaštiťuje činnost sportovních oddílů v jiných sportovních odvětvích. Z jednotlivých tvrzení účastníků řízení je zřejmé, že navrhovatel i vlastník napadené ochranné známky vedou spory o tom, komu náleží původ označení „BOHEMIANS“ spolu se symbolem klokana, a proto je nutné pro prokázání skutečností uvedených v ustanovení § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., předložit takové doklady, z nichž bude možné jednoznačně dovodit, že toto označení je příznačné pro navrhovatele. Na základě těchto zjištění orgán rozhodující o rozkladu na rozdíl od orgánu

prvého stupně řízení dospěl k závěru, že navrhovatel neunesl důkazní břemeno a neprokázal tak, že namítané nezapsané kombinované označení „BOHEMIANS PRAHA“, které je shodné s napadenou ochrannou známkou, bylo před datem podání přihlášky napadené ochranné známky užíváno v obchodním styku pro shodné a podobné služby ve větším než místním dosahu. Proto nelze dospět k závěru, že zápisem napadené ochranné známky do rejstříku došlo k zásahu do zákonem chráněných práv navrhovatele k jeho nezapsanému kombinovanému označení ve smyslu § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb. Z uvedených důvodů dospěl orgán rozhodující o rozkladu na rozdíl od orgánu prvního stupně řízení k závěru, že návrh na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podaný podle § 32 odst. 3 citovaného zákona ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. g) téhož zákona byl rovněž neopodstatněný, tudíž jej bylo nutné zamítnout.

K argumentu navrhovatele, že napadená ochranná známka měla být prohlášena za neplatnou z úřední povinnosti i podle § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb., ve spojení s § 7 odst. 1 písm. a), b) a k) téhož zákona, orgán rozhodující o rozkladu uvedl, že v řízení o návrhu na prohlášení ochranné známky za neplatnou důkazní břemeno vždy vzniká a leží pouze na navrhovateli, což vyplývá jednak z § 34 odst. 1 téhož zákona, podle něhož návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou musí být odůvodněn a doložen důkazy, a jednak i přímo z dikce § 32 odst. 3 uvedeného zákona, podle něhož lze prohlásit ochrannou známkou za neplatnou z důvodů uvedených v ustanovení § 7 pouze v řízení zahájeném na návrh osoby uvedené v tomto ustanovení, a nikoliv ex offio. K bližším argumentům navrhovatele ohledně návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou podle ustanovení § 32 odst. 3 téhož zákona ve spojení s ustanovením § 7 odst. 1 písm. k) citovaného zákona orgán rozhodující o rozkladu zdůraznil, že podle § 82 odst. 4 správního řádu se k novým skutečnostem a návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v rozkladu nebo v průběhu rozkladového řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit již dříve. Smyslem tohoto ustanovení je, aby se správní řízení pokud možno odehrávalo před orgány prvního stupně. Vzhledem k tomu, že návrh na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou nebyl již před orgánem prvního stupně řízení uplatněn dle § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb., nebylo možné jej projednávat.

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě namítl, že byl napadeným rozhodnutím výrazně zkrácen na svých právech, konkrétně na svém právu na ochranu vlastníka starší ochranné známky a vlastníka a oprávněného držitele nezapsaného označení proti neoprávněnému zápisu prioritně mladší ochranné známky, a že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem a s použitím nesprávných právních předpisů.

Žalobce se domnívá, že žalovaný o podaném rozkladu nerozhodl věcně ani formálně správně. Napadené rozhodnutí považuje v podstatné části za nesprávné, neboť neodpovídá ustanovením zákona č. 441/2003 Sb., ani původně účinného zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách ani dlouhodobé rozhodovací praxi Úřadu a použitelné judikatuře. Úřad při posuzování námitek věc nesprávně právně hodnotil, postupoval podle nesprávných právních předpisů a nesprávně zhodnotil předložené důkazy a další skutečnosti.

Žalobce má předně za to, že žalovaný nepostupoval procesně a formálně správně, neboť při svém rozhodování vycházel i z podání a listin předložených vlastníkem napadené ochranné známky, společností BOHEMIANS 1905 a.s., v podání ze dne 16.11.2009, tj. až v podání, které bylo správnímu orgánu doručeno až po uplynutí lhůty pro podání rozkladu.

Podání vlastníka napadené ochranné známky ze dne 17.10.2009 navíc neobsahuje předepsané věcné a formální náležitosti rozkladu. Podaný rozklad nesplňuje obecné náležitosti rozkladu (odvolání) dle příslušných ustanovení správního řádu, protože neobsahuje žádné důvody ani jakékoliv vymezení toho, v čem je spatřována nesprávnost jím napadaného rozhodnutí. Podaný rozklad tak bylo namístě zamítnout též z formálněprocesních důvodů.

Žalobce je dobrovolným sportovním sdružením, jehož činnost a tradice sahá již do roku 1887 a minimálně od roku 1949 nese toto sdružení název TJ BOHEMIANS. V současné době má žalobce 25 sportovních oddílů a více než 2100 členů. Z řad tohoto sdružení vzešlo mnoho národních reprezentantů, účastníků olympijských her, mistrů světa, mistrů Evropy, přeborníků v ČR. Sdružení bylo a je pořadatelem, organizátorem či kooperujícím zprostředkovatelem velkého množství mezinárodních sportovních i kulturních akcí v ČR i v Evropě. Předmětné označení BOHEMIANS PRAHA v kruhu a s vyobrazením klokana je již velmi dlouhou dobu spojováno právě s činností žalobce a stalo se pro něj příznačné. Úřad ve svém prvostupňovém rozhodnutí správně vyhodnotil, že navrhovateli svědčí jak práva vlastníka všeobecně známé známky (§ 7 odst. 1 písm. c/ a d/ zákona č. 441/2003 Sb.), tak i práva držitele nezapsaného označení (§ 7 odst. 1 písm. g/ téhož zákona). Je rovněž evidentní, že napadená ochranná známka a ochranná známka žalobce, jakož i jím užívané označení jsou na první pohled shodné, totožné. Žalobce používá a dlouhodobě používal uváděná označení pro tělovýchovné, sportovní a klubové aktivity, související služby a výrobu a distribuci souvisejících výrobků. Je zřejmé, že tyto činnosti jsou shodné nebo minimálně zaměnitelně podobné se službami, pro které je v rejstříku Úřadu zapsána napadená ochranná známka.

Z dokladů a tvrzení, které žalobce ve správním řízení předložil, je zřejmé, že označení shodné s napadenou ochrannou známkou masivně a dlouhodobě používal. Z dokladů je rovněž zřejmé, že pokud nepoužíval označení přímo ve formě kombinované ochranné známky, používal je ve formě slovního označení BOHEMIANS PRAHA, které je dominantním slovním prvkem napadené ochranné známky, a které rovněž požívá ochranu svědčící prioritně staršímu držiteli takového označení. Žalobce toto slovní označení používal dlouhodobě pro celou řadu sportovních odvětví a souvisejících služeb včetně kopané.

Žalobce dále namítl, že v minulosti poskytl na základě řádné licenční smlouvy právo užívat předmětné kombinované označení (logo) i dalším subjektům, a to dne 16.9.1993 subjektu FC Bohemians Praha s.r.o., dne 15.8.2001 subjektu CU Bohemians Praha, a.s., a dne 15.10.2002 subjektu NESTLÉ Česko s.r.o. Tyto subjekty rovněž masivně a dlouhodobě předmětné označení v minulosti užívaly, a to na základě licence (odvozeného práva) žalobce. Užívání označení těmito subjekty svědčí žalobci jako vlastníku ochranné známky a držiteli označení a mělo být žalovaným zohledněno při rozhodování o návrhu žalobce.

Ochranná známka (logo) žalobce, která je totožná s napadenou ochrannou známkou, je v rejstříku Úřadu registrována s právem přednosti již od 4.4.1990, tj. o 19 let dříve než napadená známka. Žalobce toto logo užíval řádně a masivně již dlouho před tímto datem, byť nebylo po celou dobu registrováno jako ochranná známka. Vlastník napadené ochranné známky, tj. společnost BOHEMIANS 1905 a.s., vznikl zápisem do obchodního rejstříku až dne 31.3.2005, a žalobce tak předmětné logo užíval již desetiletí před vznikem tohoto subjektu.

Žalobce je přesvědčen, že Úřad měl při svém rozhodování o neplatnosti napadené ochranné známky z úřední povinnosti zkoumat i skutečnost, že žalobce je vlastníkem prioritně starší ochranné známky totožného znění a podoby č. 57264, číslo zápisu 167720, ve znění

„BOHEMIANS PRAHA“. Důvodem pro neplatnost předmětné ochranné známky je tak i ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 441/2003 Sb. Žalobce je totiž

a) vlastníkem starší ochranné známky, u které z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti, nebo

b) vlastníkem starší ochranné známky, která je shodná s přihlašovaným označením nebo mu je podobná, pokud má být takové označení zapsáno pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, avšak jde o starší ochrannou známkou, která má v České republice dobré jméno, a užívání přihlašovaného označení by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu.

Dalším důvodem pro neplatnost ochranné známky je i žalobcem v původním podání (obsahově) tvrzené ustanovení § 7 odst. 1 písm. k) zákona č. 441/2003 Sb. U přihlášky napadené ochranné známky vlastníka mělo být totiž též zkoumáno, zda přihláška byla podána v dobré víře či nikoli. Z vlastní činnosti Úřadu a zejména z veřejně přístupného rejstříku ochranných známek přitom je a muselo být zřejmé, že označení „BOHEMIANS PRAHA“ jako logo, spolu s obrázkem klokana v kruhu, tj. zcela shodné označení, je registrováno již od roku 1990 (a bylo i dříve) ve prospěch žalobce. Přihlašovatel BOHEMIANS 1905 a.s., tak nemohl být při podání své (zcela totožné) přihlášky v dobré víře. Doklady, které k údajné existenci své dobré víry přihlašovatel předložil, nejsou v této věci relevantní.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě uvedl, že již v napadeném rozhodnutí vysvětlil, jaké jsou zákonné požadavky na podávání rozkladu a běh lhůt. Rozklad musí splňovat nejen náležitosti podání ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu, ale rovněž náležitosti ve smyslu § 82 odst. 2 téhož zákona. Z podání musí být zřejmé, proti kterému rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení rozklad směřuje, v jakém rozsahu je toto rozhodnutí napadáno a v čem je spatřován jeho rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Pokud v rozkladu není uvedeno, v jakém rozsahu je rozhodnutí orgánu prvního stupně napadáno, uplatní se zákonná fikce, že podatel rozkladu se domáhá zrušení rozhodnutí orgánu prvního stupně řízení v celém rozsahu. V daném případě byl podán formální rozklad splňující obecné náležitosti podání ve smyslu správního řádu, jenž byl ve lhůtě doplněn.

Co se týče žalobcem předložených dokladů, tyto žalovaný posoudil zvlášť i ve vzájemné souvislosti a dovodil, že buď se na předložených dokladech vůbec namítané označení nevyskytuje, nebo se jedná o doklady zpracované výhradně návrhovatelem pro účely návrhového řízení, nebo jsou to ročenky určené pouze pro interní potřebu žalobce. Důkazní břemeno v řízení leželo na straně žalobce, který však na podporu svých tvrzení nepředložil relevantní důkazy a nepodařilo se mu prokázat, že namítaná známka je všeobecně známou známkou, natož všeobecně známou známkou s dobrým jménem, a neprokázal ani užití nezapsaného označení pro sportovní činnost. Jím zmiňované licence byly poskytnuty k ochranné známce 0-57264, která není předmětem řízení.

Žalobcova argumentace, že žalovaný měl při svém rozhodování o neplatnosti napadené ochranné známky z úřední povinnosti zkoumat i důvody neplatnosti podle § 7 odst. 1 písm. a), b) a k) zákona č. 441/2003 Sb., je dle žalovaného nepatřičná. Podle § 34 odst. 1 téhož zákona návrh na zrušení ochranné známky nebo prohlášení ochranné známky za

neplatnou se podává písemně a musí být odůvodněn a doložen důkazy. Vzhledem k tomu, že jde o řízení zahájené na návrh žalobce, který návrh podle § 7 odst. 1 písm. a) ani § 7 odst. 1 písm. k) nepodal, nebylo možno jej projednávat. Žalovaný nemůže s ohledem na dispoziční zásadu přezkoumávat z úřední povinnosti zákonné důvody uvedené v § 7 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., nebyly-li uplatněny.

Osoba zúčastněná na řízení svého práva podat písemné vyjádření k věci samé nevyužila.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 2 zákona č. 441/2003 Sb., na území České republiky požívají ochrany ochranné známky, které jsou

a) zapsány v rejstříku ochranných známek (dále jen "rejstřík") vedeném Úřadem průmyslového vlastnictví (dále jen "Úřad") (dále jen "národní ochranné známky"),

b) s účinky pro Českou republiku zapsány v rejstříku vedeném Mezinárodním úřadem duševního vlastnictví na základě mezinárodní přihlášky ve smyslu Madridské dohody o mezinárodním zápisu továrních nebo obchodních známek nebo Protokolu k Madridské dohodě (dále jen "mezinárodní ochranné známky"),

c) zapsány v rejstříku vedeném Úřadem pro harmonizaci ve vnitřním trhu (známky a vzory) podle nařízení Rady Evropských společenství o ochranné známce Společenství (dále jen "nařízení Rady") (dále jen "ochranné známky Společenství"),

d) na území České republiky všeobecně známé (dále jen "všeobecně známé známky") ve smyslu článku 6bis Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví (dále jen "Pařížská úmluva") a článku 16 Dohody o obchodních aspektech práv duševního vlastnictví.

Podle článku 6bis odst. 1 Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví Unijní země se zavazují, buď z úřední povinnosti, jestliže to zákonodárství země dovoluje, nebo na žádost zájemce, že odmítnou nebo zruší zápis a zakáží užívání tovární nebo obchodní známky, která je reprodukcí, napodobením nebo překladem, jež je s to vyvolat záměnu se známkou, o které podle posudku příslušného úřadu země zápisu nebo užívání je tam všeobecně známo, že je již známkou osoby oprávněné požívat výhod této Úmluvy a užívanou pro stejné nebo podobné výrobky. Stejně je tomu, jestliže podstatná část známky je reprodukcí takové známky obecně známé, nebo napodobením, jež je s to způsobit záměnu s ní.

Podle § 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb., Úřad prohlásí ochrannou známku za neplatnou rovněž v řízení zahájeném na návrh osoby uvedené v § 7 a z důvodů v tomto ustanovení uvedených.

Podle § 34 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., návrh na zrušení ochranné známky nebo prohlášení ochranné známky za neplatnou se podává písemně a musí být odůvodněn a doložen důkazy. Považuje se za podaný až po zaplacení správního poplatku podle zvláštního právního předpisu.

Podle § 7 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., přihlašované označení se nezapíše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu (dále jen "námitky")

a) vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou,

b) vlastníkem starší ochranné známky, která je shodná s přihlašovaným označením nebo mu je podobná, pokud má být takové označení zapsáno pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, avšak jde o starší ochrannou známkou, která má v České republice dobré jméno, a užívání přihlašovaného označení by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu,

c) vlastníkem starší všeobecně známé známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší všeobecně známou ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na něž se přihlašované označení a všeobecně známá ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou,

d) vlastníkem starší všeobecně známé známky, která je shodná s přihlašovaným označením nebo je mu podobná, pokud má být takové označení zapsáno pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je starší všeobecně známá známka chráněna, avšak jde o starší všeobecně známou známkou, která má v České republice dobré jméno, za předpokladu, že užívání této ochranné známky ve vztahu k těmto výrobkům nebo službám by ukazovalo na vztah mezi těmito výrobky nebo službami a vlastníkem všeobecně známé ochranné známky,

e) vlastníkem starší ochranné známky Společenství, která je shodná s přihlašovaným označením nebo je mu podobná, pokud má být takové označení zapsáno pro výrobky nebo služby, které sice nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, avšak jde o starší ochrannou známkou, která má na území Evropských společenství dobré jméno, a užívání přihlašovaného označení bez řádného důvodu by nepoctivě těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky Společenství nebo jim bylo na újmu,

f) vlastníkem ochranné známky zapsané v jiné unijní zemi Pařížské úmluvy nebo ve státě, který je členem Světové obchodní organizace, pokud přihlášku podal zástupce, zprostředkovatel, obstaravatel nebo jiná osoba pověřená hájit hospodářské zájmy vlastníka ochranné známky podle článku 6septies Pařížské úmluvy (dále jen "obstaravatel") na své vlastní jméno a bez souhlasu vlastníka, ledaže by tento obstaravatel své jednání řádně odůvodnil,

g) uživatelem nezapsaného označení nebo jiného označení užívaného v obchodním styku pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby, které je shodné s přihlašovaným označením nebo je mu podobné, pokud označení nemá místní dosah a právo k tomuto označení vzniklo před dnem podání přihlášky,

h) fyzickou osobou, jejíž právo na jméno a na ochranu projevů osobní povahy mohou být dotčena přihlašovaným označením, popřípadě osobou oprávněnou uplatňovat tato práva na ochranu osobnosti,

i) osobou, které náleží práva k autorskému dílu, pokud autorské dílo může být užíváním přihlašovaného označení dotčeno,

j) vlastníkem staršího práva z jiného průmyslového vlastnictví, pokud práva z průmyslového vlastnictví mohou být užíváním přihlášeného označení dotčena,

k) tím, kdo je dotčen ve svých právech přihláškou, která nebyla podána v dobré víře.

Podle § 42 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., proti rozhodnutí Úřadu lze podat ve lhůtě 1 měsíce ode dne doručení rozhodnutí rozklad. Rozklad má odkladný účinek. Lhůtu k podání rozkladu nelze prodloužit a její zmeškání nelze prominout.

Podle § 42 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb., věcné odůvodnění rozkladu musí být Úřadu předloženo ve lhůtě 1 měsíce ode dne podání rozkladu. Lhůtu k podání odůvodnění rozkladu nelze prodloužit a její zmeškání nelze prominout.

Podle § 45 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro řízení o ochranných známkách správní řád, s výjimkou ustanovení o ověřování plných mocí pro neurčitý počet řízení, o ověřování úředních razítek a podpisů na veřejných listinách vydaných orgány cizích států, o přerušení řízení, o lhůtách pro vydání rozhodnutí, o ochraně proti nečinnosti, dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení o rozkladu a ustanovení o zákazu změny napadeného rozhodnutí z důvodu ztráty možnosti odvolat se.

Podle § 52 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., ochranné známky zapsané podle dřívějších právních předpisů zůstávají v platnosti. Je-li podán návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou z důvodu jejího zápisu v rozporu se zákonem, posuzuje se zápisná způsobilost ochranné známky podle zákona platného v době zápisu ochranné známky do rejstříku. Ochranná známka však nebude prohlášena za neplatnou, je-li její zápis v souladu s tímto zákonem.

Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Předně je nutno uvést, že žalovaný v řízení správně aplikoval příslušná ustanovení zákona č. 441/2003 Sb., jakož i ustanovení správního řádu, který je podle § 45 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., procesním předpisem platným (s určitými taxativně stanovenými výjimkami) též pro řízení o ochranných známkách. V obecné rovině uplatněná námitka žalobce, že napadené rozhodnutí bylo vydáno s použitím nesprávných právních předpisů, tedy neobstojí. Žalobce nadto ani neuvedl, s použitím jakých jiných „správných“ předpisů měla být daná věc posouzena.

Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí považuje za nesprávné, neboť neodpovídá ustanovením zákona č. 441/2003 Sb., ani původně účinného zákona č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách ani dlouhodobé rozhodovací praxi Úřadu a použitelné judikatuře. V souzené věci nicméně nebyl žádný důvod k tomu, aby správní orgán aplikoval předchozí právní úpravu obsaženou v zákoně č. 137/1995 Sb., o ochranných známkách. Podle druhé věty shora citovaného § 52 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., je-li podán návrh na prohlášení ochranné známky za neplatnou z důvodu jejího zápisu v rozporu se zákonem, posuzuje se zápisná způsobilost ochranné známky podle zákona platného v době zápisu ochranné známky do rejstříku. K zápisu napadené kombinované ochranné známky č. 304927 do rejstříku došlo dne 8.4.2009, a žalovaný proto v řízení o návrhu žalobce na prohlášení této ochranné známky za neplatnou právem postupoval podle zákona č. 441/2003 Sb. K souladu napadeného rozhodnutí s tímto zákonem se soud vyjádří níže.

Žalobce nikterak neupřesnil, v čem dle jeho názoru spočívá rozpor napadeného rozhodnutí s „dlouhodobou rozhodovací praxí Úřadu a použitelnou judikaturou“, a neoznačil

jediné předchozí rozhodnutí Úřadu či soudu, z něhož by takový rozpor pramenil. Naprostá nekonkrétnost této žalobcovy námitky brání tomu, aby se jí soud blíže zabýval.

Na tomto místě nelze než poukázat na závěr rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu obsažený v usnesení ze dne 24.8.2010, čj. 4 As 3/2008 – 78, podle něhož „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“

Neopodstatněnými shledal soud námitky, v nichž žalobce jednak brojí proti tomu, že rozklad ze dne 17.10.2009 podaný vlastníkem napadené ochranné známky neobsahuje věcné a formální náležitosti rozkladu, a nesplňuje tak obecné náležitosti rozkladu dle příslušných ustanovení správního řádu, a dále vytýká žalovanému, že při rozhodování vycházel i z podání a listin předložených vlastníkem napadené ochranné známky dne 16.11.2009, tedy až po uplynutí lhůty pro podání rozkladu. Soud nemohl přehlédnout, že k těmto námitkám se vyjádřil již žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Protože se soud zcela ztotožňuje s názorem žalovaného k této otázce, nezbývá mu než zopakovat, že okamžikem rozhodným pro stanovení počátku běhu jednoměsíční lhůty k podání rozkladu je dle § 42 odst. 1 zákona č. 441/2003 Sb., den doručení prvostupňového rozhodnutí Úřadu. Toto rozhodnutí bylo vlastníkově napadené ochranné známky doručeno dne 18.9.2009, což znamená, že jednoměsíční lhůta k podání rozkladu a současně k zaplacení správního poplatku vlastníkově napadené ochranné známky skončila dne 18.10.2009. Vlastník napadené ochranné známky podal dne 16.10.2010 blanketní rozklad, v němž se zavázal, že jej věcně odůvodní do jednoho měsíce. To také učinil podáním doručeným Úřadu dne 16.11.2009. Postupoval tak v souladu s ustanovením § 42 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb., podle kterého musí být věcné odůvodnění rozkladu Úřadu předloženo ve lhůtě jednoho měsíce ode dne podání rozkladu. Podaný rozklad - ve znění jeho doplnění ze dne 16.11.2009 - pak obsahoval veškeré náležitosti stanovené v § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu. Bylo z něj patrné, kdo jej činí, které věci se týká a co se navrhuje. Rozklad obsahoval označení správního orgánu, jemuž je určen, podpis osoby, která jej činí, bylo v něm uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, a obsahoval též náležité vymezení toho, v čem vlastník napadené ochranné známky spatřuje rozpor prvostupňového rozhodnutí s právními předpisy a jeho nesprávnost. Žalovaný proto nepochybil, jestliže se tímto rozkladem věcně zabýval.

V souzené věci není předmětem sporu, že žalobce je dobrovolným sportovním sdružením s dlouholetou tradicí, rozsáhlou členskou základnou a mnoha oddíly. Napadeným rozhodnutím není zpochybňována ani skutečnost, že z řad členů žalobce vzešlo mnoho úspěšných sportovců a že žalobce byl a je pořadatelem či organizátorem či kooperujícím zprostředkovatelem velkého množství mezinárodních sportovních i kulturních akcí. Výše uvedené skutečnosti jsou však pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí irelevantní, neboť z nich nelze dovodit existenci důvodů zakládajících neplatnost napadené ochranné známky ve smyslu § 7 odst. 1 písm. c), d) a g) zákona č. 441/2003 Sb. Jinak řečeno, tyto skutečnosti nijak neprokazují, že namítaná ochranná známka žalobce č. 167720 je všeobecně známou známkou žalobce či nezapsaným označením užívaným žalobcem v obchodním styku, jež nemá pouze místní dosah.

Úřad v prvostupňovém rozhodnutí nezpochybnil, že napadená a namítaná ochranná známka jsou shodné, a dospěl též k závěru o podobnosti služeb, pro které jsou v rejstříku Úřadu obě známky zapsány a pro které mělo být dle tvrzení žalobce v obchodním styku užíváno nezapsané označení. Tyto skutečnosti v napadeném rozhodnutí nezpochybnil ani žalovaný. Podstatou napadeného rozhodnutí je závěr žalovaného o neunesení důkazního břemene žalobcem, pokud jde o prokázání jeho tvrzení, že je vlastníkem starší *všeobecně známé* známky, či dokonce *všeobecné známky s dobrým jménem*, a též *uživatelé nezapsaného označení*, která jsou shodná s napadenou ochrannou známkou. Jak je zřejmé z výše citovaného odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný k tomuto závěru dospěl na základě podrobného hodnocení všech žalobcem předložených důkazů, a to jednotlivě i v jejich souhrnu. Na tomto místě soud považuje za nutné zdůraznit, že žalobce v žalobě neuvedl žádnou konkrétní argumentaci, kterou by správnost těchto závěrů žalovaného týkajících se hodnocení předložených důkazů zpochybnil či dokonce vyvrátil. Přestože v žalobě namítl, že žalovaný nesprávně zhodnotil předložené důkazy, omezil se v této souvislosti pouze na tato povšechná a ničím nedoložená tvrzení:

- že předmětné označení BOHEMIANS PRAHA v kruhu a s vyobrazením klokana je již velmi dlouho spojováno právě s jeho činností a stalo se pro něj příznačné,
- že předmětné označení dlouhodobě používal a používá pro tělovýchovné, sportovní a klubové aktivity, související služby a výrobu a distribuci souvisejících výrobků,
- že namítanou ochrannou známkou jako logo masivně užíval dlouho před datem 4.4.1990, tj. před datem, od kterého požívá právo přednosti namítaná ochranná známka.
- že z jím předložených dokladů je zřejmé, že označení shodné s napadenou ochrannou známkou masivně a dlouhodobě používal.

Správnost závěru žalovaného o neunesení důkazního břemene stran prokázání tvrzení o užívání označení totožného s napadenou ochrannou známkou však žalobce nemůže zpochybnit pouhým konstatováním opaku. Jak již bylo soudem uvedeno shora, tento klíčový závěr žalovaného je opřen o podrobné hodnocení všech žalobcem předložených důkazů, se kterým se soud zcela ztotožňuje a pro stručnost na ně odkazuje. Lze shrnout, že ani jeden z listinných důkazů, které žalobce předložil Úřadu za účelem prokázání tvrzených důvodů neplatnosti napadené ochranné známky (jedná se o dokument „Historie TJ BOHEMIANS PRAHA“, výtisk článku „Tři druhy lží“ z internetových stránek www.idnes.cz ze dne 30.5.2009, dokument „Přeborníci a mistři České republiky v roce 2008“, dokument „Činnost klubů TJ Bohemians Praha v letech 2004 a 2005“, dokument „Mistrovství pořádaná TJ BOHEMIANS PRAHA“, ročenky z let 1992, 1993, 1995, 1996, 1997, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007 a 2008, jeden nedatovaný list s namítaným kombinovaným označením „BOHEMIANS PRAHA“ a nápisem: ČESTNÝ ČLEN TJ), neprokazuje, že by označení shodné s napadenou ochrannou známkou žalobce užíval způsobem, který by opodstatňoval přiznání všeobecné známosti takovému označení.

Jak přiléhavě konstatoval žalovaný, všeobecně známou ochrannou známkou je taková známka, která svou ochranu získala nikoliv zápisem do rejstříku ochranných známek, ale získáním všeobecné známosti. Bylo tedy na žalobci, aby v řízení prokázal, že namítané označení získalo pro určité jím produkované výrobky či jím poskytované služby v příslušném okruhu veřejnosti všeobecnou známost, tj. že veřejnost takové označení velmi dobře zná a je jí také všeobecně známo, že se jedná o označení užívané žalobcem. Nic takového však z předložených listinných důkazů nevyplyvá.

Soudu nezbyvá než zopakovat, že z dokladů předložených žalobcem prokazují užívání namítaného označení pouze výtisky ročenek TJ Bohemians. Protože se však jedná toliko o interní doklad vydávaný jednou za rok, nelze z nich v žádném případě dovodit, že by jejich šířením získalo namítané označení (známka) všeobecnou známost. Uvedené platí tím spíše, že žalobce Úřadu nepředložil žádný doklad o počtu vydaných ročenek a o jejich šíření na veřejnosti. Na důkazu, kterým je „List s namítanou známkou a nápisem ČESTNÝ ČLEN TJ“, je sice namítaná známka vyobrazena, protože se však jedná o nedatovaný doklad, není jím možné prokázat, že žalobce je vlastníkem *starší* všeobecně známé známky, nehledě k tomu, že z tohoto dokladu nelze dovodit žádné další relevantní skutečnosti ohledně jeho veřejné prezentace (šíření). V ostatních dokladech se pak namítaná známka, resp. totožné označení, o němž žalobce tvrdí, že se jedná o jeho všeobecně známou známku, vůbec neobjevuje. Za výstižné považuje soud shrnutí žalovaného, že zbývající důkazy obsahují zejména samotným žalobcem zpracované údaje o jeho činnosti, nikoliv však oficiální a objektivní údaje dokládající užívání namítané známky. Co se týče článku publikovaného na blogu pana P. S. pod názvem „Tři druhy lži: malá, velká a veřejná (zejména o Bohemians 1905)“, ani on neprokazuje rozsah faktického užití namítané známky (označení) žalobcem; tento článek navíc není již vzhledem k datu jeho uveřejnění způsobilý prokázat, že žalobce je vlastníkem *starší* všeobecně známé známky. Z uvedeného plyne, že žalobce vskutku nepředložil Úřadu naprosto žádný důkaz, jenž by svědčil o rozsáhlém a dlouhodobém užívání namítané známky (označení) ve vztahu k okruhu relevantní spotřebitelské veřejnosti, tj. o tom, že pod namítanou známkou skutečně dlouhodobě provozuje svojí činnost a že spotřebitelská veřejnost v důsledku tohoto užívání předmětné označení velmi dobře zná a je jí všeobecně známo, že se jedná o označení užívané žalobcem. Závěr orgánu rozhodujícího o rozkladu, že žalobcem předložené doklady nepostačují k prokázání všeobecné známosti namítané známky, je tedy dle názoru soudu po právu. Orgán rozhodující o rozkladu proto nepochybil, jestliže návrh žalobce na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou z důvodů uvedených v § 7 odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 441/2003 Sb., jako neopodstatněný zamítl.

Aby žalobce uspěl s návrhem na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou z důvodu uvedeného v § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb., musel by v řízení prokázat, že je uživatelem nezapsaného označení užívaného v obchodním styku pro shodné nebo podobné výrobky nebo služby, které je shodné s napadenou ochrannou známkou, že toto označení nemá vzhledem k rozsahu jeho užívání pouze místní dosah a že právo k tomuto označení žalobci vzniklo před dnem podání přihlášky napadené ochranné známky. Tyto skutečnosti však žalobce v návrhovém řízení neprokázal. Jak již bylo uvedeno shora, jím předložené důkazy nejsou způsobilé prokázat, že v rozhodné době, tj. v době před podáním přihlášky napadené ochranné známky, označení shodné s napadenou ochrannou známkou fakticky užíval, a už vůbec z nich není patrný skutečný rozsah užívání předmětného označení ve vztahu ke spotřebitelské veřejnosti. Tentýž závěr platí, i pokud jde o užívání předmětného označení v obchodním styku jako označení nezapsaného v rejstříku ochranných známek. Vzhledem k neunesení důkazního břemene tak nemohl být úspěšný ani žalobcův návrh na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou z důvodu uvedeného v § 7 odst. 1 písm. g) zákona č. 441/2003 Sb.

Žalobcovo tvrzení, že v minulosti poskytl na základě řádné licenční smlouvy právo užívat předmětné kombinované označení (logo) i dalším subjektům a že tyto subjekty v minulosti na základě licence předmětné označení rovněž masivně a dlouhodobě užívaly, což mělo být žalovaným při rozhodování v dané věci zohledněno, rovněž není způsobilé zpochybnit zákonnost napadeného rozhodnutí. Toto tvrzení žalobce předně vůbec neuplatnil (ani nedoložil) v řízení před správním orgánem, a Úřad ani orgán rozhodující o rozkladu jej

proto nemohl při rozhodování brát v potaz. Předmětné licenční smlouvy žalobce ostatně nepředložil ani soudu, a jeho argumentace o masivním a dlouhodobém užívání předmětného označení ze strany subjektů, kterým poskytl právo předmětné označení užívat na základě licenční smlouvy, tak zůstává v rovině ničím neprokázaného tvrzení. Soud k tomu dodává, že licenční smlouva sama o sobě neprokazuje skutečný rozsah užívání předmětu licence. Jinými slovy řečeno, to, že subjekt, jemuž byla licence poskytnuta, dané označení masivně a dlouhodobě užívá, je nutno prokázat jinými důkazy než samotnou licenční smlouvou, která je toliko formálním důkazem o existenci smluvních ujednání mezi stranami, nikoliv však důkazem o faktickém užití (naplnění) předmětu smlouvy. Žádné důkazy, které by prokazovaly skutečný rozsah užití předmětného označení ze strany subjektů, s nimiž údajně uzavřel licenční smlouvy, však žalobce soudu (ani Úřadu) nepředložil.

Neobstojí ani žalobcova námitka, že z předložených dokladů vyplývá, že dlouhodobě pro celou řadu sportovních odvětví a souvisejících služeb užíval slovní označení BOHEMIANS PRAHA, které je dominantním slovním prvkem napadené ochranné známky. Předně je třeba uvést, že tato argumentace nebyla v návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou vůbec uplatněna, a Úřad ani žalovaný se jí tak v důsledku dispoziční zásady ovládající návrhové řízení nemohli zabývat. Žalobce v návrhu namítal neplatnost napadené ochranné známky s poukazem na svou ochrannou známku č. 167720, „*zcela shodná* s ochrannou známkou odpůrce“ a „představuje logo TJ Bohemians“, a dále tvrdil, že je rovněž „uživatelé nezapsaného označení, které nemá pouze místní dosah, a vlastníkem všeobecně známé známky, jež jsou *shodné* s uplatňovanou ochrannou známkou“ (míněno namítanou ochrannou známkou č. 167720). Soud dále považuje za podstatné, že napadená ochranná známka je známkou kombinovanou, přičemž vedle slovního prvku obsahuje výrazný obrazový prvek znázorňující klokana, jakož i grafický prvek v podobě dvou soustředných kružnic (vyobrazení klokana je umístěno uvnitř kružnice s menším poloměrem, v horní části mezikruží se nachází slovní prvek BOHEMIANS a v dolní části mezikruží slovní prvek PRAHA). Jak zmíněný obrazový prvek, tak i celkové grafické ztvárnění napadenou kombinovanou ochrannou známkou zřetelně odlišují od samotného slovního označení „BOHEMIANS PRAHA“, a proto nelze tvrdit, že napadená ochranná známka je s tímto slovním označením zaměnitelně podobná. Otázka zaměnitelnosti napadené ochranné známky se slovním spojením „BOHEMIANS PRAHA“ nicméně nebyla předmětem řízení iniciovaného návrhem žalobce na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou. Soud na okraj dodává, že ze žalobcem předložených důkazů nelze dovodit ani to, že by za všeobecně známou známku patřící žalobci bylo možné považovat slovní spojení BOHEMIANS PRAHA. I zde platí totéž, co bylo ve vztahu k důkazní kvalitě žalobcem předložených dokladů konstatováno shora – tyto listiny neprokazují rozsáhlé a dlouhodobé užívání takového označení ve vztahu k relevantní spotřebitelské veřejnosti.

Žalobcovo přesvědčení, že Úřad i žalovaný měli v řízení z úřední povinnosti zkoumat i to, zda napadená ochranná známka není neplatná z důvodů uvedených v § 7 odst. 1 písm. a) a k) zákona č. 441/2003 Sb., je zcela mylné. Na tomto místě nelze než přisvědčit názoru žalovaného, že řízení o návrhu žalobce na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou je podle 32 odst. 3 zákona č. 441/2003 Sb., ryze návrhovým řízením, ve kterém byl správní orgán vázán důvody neplatnosti uplatněnými žalobcem v návrhu, a nepřislušelo mu okruh těchto důvodů rozšiřovat o další. Výlučným úkolem Úřadu tedy bylo posoudit oprávněnost žalobcových tvrzení o důvodech neplatnosti napadené ochranné známky na základě jím předložených důkazů, nikoliv z vlastní iniciativy domýšlet a prokazovat existenci jiných, žalobcem neuplatněných důvodů. Protože v návrhu na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou žalobce výslovně uplatnil toliko důvody neplatnosti uvedené v § 7

odst. 1 písm. b), c), d) a g) zákona č. 441/2003 Sb., Úřad se právem zabýval pouze těmito tvrzenými důvody neplatnosti.

Pro úplnost nutno uvést, že výrokem I. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 17.9.2009 byl návrh žalobce na prohlášení napadené ochranné známky za neplatnou z důvodu uvedeného v § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., zamítnut. Úřad se tedy ve svém rozhodnutí tímto důvodem neplatnosti napadené ochranné známky zabýval, avšak nečinil tak z úřední povinnosti, ale proto, že žalobce v návrhu tento důvod uplatnil. Protože žalobce (a logicky ani vlastník napadené ochranné známky) proti výroku I. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nepodal rozklad, žalovaný uvedeného rozhodnutí v tomto rozsahu nepřezkoumával.

Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Za splnění podmínek zakotvených v ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání (žalobce ani žalovaný nevyjádřili do dvou týdnů od doručení výzvy soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).

Protože žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

V daném případě soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto ve třetím výroku tohoto rozsudku v souladu s § 60 odst. 5 s.ř.s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. srpna 2015

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Lucie Horáková